

мой, думйтѣ на баща си, опази ги за сѣкога въ паметта си, за да живѣешъ богоугоденъ животъ. Поменувай сѣкога Бога, и внимавай да не сѣгрѣшишъ прѣдъ него и да не прѣстѣпишъ заповѣдитѣ му. Бѣди милостивъ къмъ бѣднитѣ за да е милостивъ Богъ и къмъ тебе. Колкото можешъ бѣди благодѣтеленъ и щедъръ. Ако много имашъ, много давай, ако ли малко, малко и давай, но вынѣгы давай щедро, защото милостынята отърва чловѣкътъ отъ вѣчната мѣка. Бѣгай отъ гордостта, и не я оставяй да са вмѣкне нито въ сърцето ти, нито въ думйтѣ ти. Кое то не щешъ да ти струва другый и ты не го струвай другиму. Когато нѣкой ти работи, тозъ часъ му давай заплатата. Вынѣгы искай сѣвѣтъ отъ разумныйтъ, и не са събирай съ лошы хора. Когато умрѣ, погрѣби тѣлото ми. Почитай и гледай майка си, като помнишъ колко трудъ е тя испытала, като та е носила въ утробата си; и когато тя испълни общыйтъ дългъ, погрѣби я при мене въ сѣщыйтъ гробъ. (Тов. д. 1—19.).

§. 141. *Товитъ евява на сына си, че е заемъ на Гаваила десеть таланты.*

Казвамъ ти още и туй, сыне мой, рече Товитъ на сына си. Азъ захъ десеть таланты на Гаваила който живѣе въ Рага, градъ Мидійскый. — Тогази момъкътъ рече на баща си, ще направѣмъ каквото ми заповѣдашъ, но не знаѣмъ какъ да земнѣмъ онѣзи пары отъ Гаваила; защото нито той ма познава, нито азъ него и нито пѣтътъ за Мидія знаѣмъ. — А баща му рече: Имамъ записъ отъ Гаваила, като му го покажешъ той тозъ часъ ще ти заплати дължнытъ пары, но вижъ да намѣришъ вѣренъ чловѣкъ за да та доведе до тамъ. (Тов. д. 20.—ѣ. 1—4.).